

Nr 33.

Ankom till riksdagens kansli den 20 mars 1916 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om ändring i förordningen angående skogsvårdsavgifter. (2:a avd.)

Uti en inom första kammaren väckt, till jordbruksutskottets förberedande behandling hänvisad motion, nr 56, har herr *Ekelund* hemställt, att riksdagen behagade besluta att ingå till Kungl. Maj:t med underdånig hemställan om sådan ändring i kungl. förordningen angående skogsvårdsavgifter av den 11 oktober 1912, att skogsvårdsavgift skall utgå även för virke, som avverkats inom område för städer, vilka icke tillhöra landstingsområde.

Till stöd härför har motionären anfört följande:

»I § 5 av kungl. förordningen angående skogsvårdsavgifter av den 11 oktober 1912 stadgas, att sådan avgift icke skall utgå bl. a. för virke, som avverkats inom område för städer, vilka icke tillhöra landstingsområde — f. n. Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping och Gävle.

Vid denna bestämmelses tillkomst har tydligen icke den omständigheten vunnit behörigt beaktande, att städer av ifrågavarande slag genom inkorporering av angränsande socknar i vissa fall kunde komma att — såsom också skett — inrymma betydande skogsområden.

Då lagen angående vård av enskildas skogar av den 24 juli 1903 även gäller sådana enskildas skogar, som ingå i stadsområden

utan undantag, och någon inskränkning i skogsvårdsstyrelsernas rätt beträffande användandet av de genom skogsvårdsavgifterna inflytande medlen till befrämjande av skogsvården å enskildas skogar icke stadgats, vill det synas mig, att här föreligger ett missförhållande, som tarvar rättelse.

Vissa skogsägare äro genom nu gällande bestämmelse i den förmanliga ställningen, att de äro befriade från skyldigheten att erlägga skogsvårdsavgift, men intet hindrar att de kunna komma i åtnjutande av bidrag från sådana, som på andra håll blivit erlagda. Saken ställer sig så mycket betänkligare, som just invid större städer befintliga skogar ofta äro föremål för mycket långt gående avverkning och därför mera än andra tarva anslag från länets skogsvårdsmedel för erhållande av behörig skötsel.

Nu anförda missförhållande bör tydligen med snaraste avhjälpas. Angelägenheten härav är desto påtagligare, som i våra dagar den tendensen synes göra sig alltmera märkbar, att städer genom inkorporering av närliggande socknar söka så att säga växa sig ut ur landstingsområdena.

Det synes mig, att denna sak är så fristående från skogslagstiftningen i övrigt, att rättelse bör kunna göras alldeles oberoende av de förslag, som från den nu arbetande skogslagstiftningskommittén möjligen kunna framkomma.

På grund av vad jag nu anført, tillåter jag mig vördsamt föreslå — — —»

Utskottet.

Jämlikt lagen angående vård av enskildes skogar den 24 juli 1903 skall i varje landstingsområde, där lagen är gällande, finnas en skogsvårdsstyrelse för uppsikt över lagens efterlevnad. Något motsvarande stadgande finnes däremot icke för stad, som ej deltagar i landsting. I anslutning härtill blevo också vid tillkomsten av förordningen om skogsvårdsavgift den 11 oktober 1912 skogar hörande till städer av nyssnämnt slag undantagna från förordningens tillämplighetsområde. Då, enligt motionärens förmenande, giltigt skäl saknas för den undantagsställning, berörda skogsmarker sålunda intaga, ifrågasätter motionären sådan ändring i nämnda förordning, att skogsvårdsavgift skall utgå jämväl för virke, som avverkats inom område för dylika städer.

Även utskottet är av den uppfattningen, att ifrågavarande skogar torde intaga en särställning, som kan medföra betänklig-

heter. Enligt vad utskottet inhämtat har emellertid den år 1911 tillsatta skogslagstiftningskommittén, vars uppdrag avser bland annat en revision av lagstiftningen om vården av enskildes skogar, sin uppmärksamhet riktad å förevarande spörsmål. Vid sådant förhållande och då resultatet av kommitténs arbete inom en snar framtid lärer vara att förvänta, torde knappast förefinnas skäl att göra någon framställning i av motionären angiven riktning.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion ej må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 mars 1916.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: Hrr greve Hamilton, Fahlén, Holmquist, Lindblad, greve Wachtmeister, Nilsson i Tånga, Öberg, Nilsson i Linnås, Barthelson, Ingeström, Jonsson, friherre De Geer, Olausson, Norin och Nordström.
